

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Atsakovas: Staatssecretaris van Economische Zaken

Prejudicinis klausimas

Ar galioja 2014 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo patvirtinamas aštuntą kartą atnaujintas atlantinio biogeografinio regiono Bendrijos svarbos teritorijų sąrašas ⁽¹⁾, kiek jame į šį sąrašą įtraukta teritorija „Haringvliet“ (NL1000015), tačiau neįtrauktas Leenheer polderis?

⁽¹⁾ OL L 18, 2015, p. 385.

**2016 m. gegužės 23 d. High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Jungtinė Karalystė)
pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje M. S./P. S.**

(Byla C-283/16)

(2016/C 279/27)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: M. S.

Kita proceso šalis: P. S.

Prejudiciniai klausimai

- i. Jeigu išlaikymo kreditorius pageidauja vienoje valstybėje narėje vykdyti nutartį, kurią gavo kitoje valstybėje narėje, ar ES reglamento Nr. 4/2009 ⁽¹⁾ (Išlaikymo reglamentas) IV skyriumi jam suteikiama teisė pateikti vykdymo prašymą tiesiogiai prašomosios valstybės kompetentingai institucijai?
- ii. Jeigu atsakymas į i klausimą būtų teigiamas, ar Išlaikymo reglamento IV skyrių reikėtų aiškinti taip, kad kiekviena valstybė narė privalo numatyti procedūrą arba mechanizmą, kad tokia teisė būtų pripažinta?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje (OL L 7, 2009, p. 1, ir klaidų ištaisymai OL L 131, 2011 5 18, p. 26, OL L 8, 2013 1 12, p. 19, OL L 289, 2014 10 3, p. 24).

**2016 m. gegužės 26 d. Vestre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Z Denmark ApS/Skatteministeriet**

(Byla C-299/16)

(2016/C 279/28)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vestre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Z Denmark ApS

Atsakovė: Skatteministeriet

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/49/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį, siejamą su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal ją bendrovė, valstybės narės rezidentė, kuriai taikomas direktyvos 3 straipsnis ir kuri tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, gauna palūkanų iš dukterinės bendrovės kitoje valstybėje narėje, yra tų palūkanų „tikrasis savininkas“, kaip tai suprantama pagal direktyvą?
 - 1.1. Ar Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, vartojamą „tikrojo savininko“ sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką 1977 m. EBPO pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnyje?
 - 1.2. Jeigu į 1 klausimo 1 dalį būtų atsakyta teigiamai, ar šią sąvoką reikėtų aiškinti atsižvelgiant tik į 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnio komentarą (8 dalis) ar aiškinant galima atsižvelgti ir į paskesnius komentarus, tarp jų – 2003 m. papildymus dėl „bendrovių tarpininkių“ (8.1 dalis, dabar 10.1 dalis) ir 2014 m. papildymus dėl „sutartinių ar įstatyminių prievolių“ (10.2 dalis)?
 - 1.3. Jeigu aiškinant galima atsižvelgti ir į 2003 m. komentarus, tokiu atveju kokią reikšmę vertinant, ar bendrovę galima laikyti nesančia „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2003/49/EB, turi tai, jei aptariamoms palūkanoms įskaitomos pagrindinei sumai („rolled up“), jei palūkanų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę prievolę perduoti palūkanas kitam asmeniui ir jei dauguma asmenų, valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanas mokantis asmuo, laikomų palūkanų „tikraisiais savininkais“, yra kitų valstybių narių ar kitų valstybių, su kuriomis Danija yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, rezidentai, kad pagal nacionalinės teisės aktus nebūtų pagrindo išskaičiuoti mokestį prie šaltinio, jei tie asmenys būtų buvę skolintojai ir todėl būtų tiesiogiai gavę palūkanas?
 - 1.4. Kokią reikšmę atsakymui į klausimą, ar palūkanų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal direktyvą, turi tai, jei, išnagrinėjęs bylos faktus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendžia, kad gavėjas – neturintis sutartinės ar įstatyminės prievolės perduoti gautas palūkanas kitam asmeniui – neturėjo „neribotos“ teisės „naudotis“ palūkanomis, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo?
2. Ar tai, kad, taikydama nacionalines nuostatas dėl sukčiavimo ar piktnaudžiavimo prevencijos, valstybė narė remiasi direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi arba 2 dalimi, reiškia, kad ta valstybė narė priėmė konkrečią nacionalinę nuostatą, kuria įgyvendinamas direktyvos 5 straipsnis, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrų nuostatų ar principų dėl sukčiavimo, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kuriuos galima aiškinti remiantis 5 straipsniu?
 - 2.1. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Perno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriame numatyta, kad ribota mokesstinė atsakomybė dėl palūkanų pajamų neapima „palūkanų, kurios neapmokestinamos <...> pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autoriinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių“, tuomet galima laikyti konkrečia nacionaline nuostata, nurodyta direktyvos 5 straipsnyje?
3. Ar nuostata, esanti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje, sudarytoje dviejų valstybių narių ir parengtoje remiantis EBPO pavyzdine sutartimi, pagal kurią palūkanų apmokestinimas priklauso nuo to, ar palūkanų gavėjas laikomas tikruoju palūkanų savininku, yra sutartyje įtvirtinta kovos su piktnaudžiavimu nuostata, numatyta direktyvos 5 straipsnyje?

4. Ar valstybė narė, kuri nenori pripažinti, kad kitos valstybės narės bendrovė yra tikrasis palūkanų savininkas, ir teigia, kad kitos valstybės narės bendrovė yra vadinamoji dirbtinė bendrovė tarpininkė, pagal Direktyvą 2003/49/EB arba EB 10 straipsnį privalo nurodyti, ką ji tokiu atveju laiko tikruoju savininku?
5. Kai palūkanų mokėtojas yra vienos valstybės narės rezidentas, o palūkanų gavėjas – kitos valstybės narės rezidentas, ir kai pirmoji valstybė narė nelaiko palūkanų gavėjo aptariamų palūkanų „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2003/49/EB, ir todėl jis laikomas turinčiu ribotą mokestinę atsakomybę tų palūkanų atžvilgiu toje valstybėje narėje, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su EB 48 straipsniu, draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos pirmoji valstybė narė, apmokestinama palūkanų gavėją nerezidentą, neatsižvelgia į palūkanų išlaidų formos išlaidas, kurias palūkanų gavėjas patyrė tokiais, kaip pagrindinėje byloje, aplinkybėmis, nors palūkanų išlaidas paprastai galima atskaityti pagal tos valstybės narės teisės aktus ir todėl jas galima atskaityti iš palūkanų gavėjo rezidento apmokestinamų pajamų?
6. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma turinčia ribotą mokestinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su EB 48 straipsniu, tuomet draudžiami teisės aktai, kuriais remdamasi pastaroji valstybė narė reikalauja, kad išskaityti mokestį prie šaltinio turinti bendrovė (dukterinė bendrovė), praleidusi reikalaujamo mokesčio prie šaltinio sumokėjimo terminą, sumokėtų delspinigius, kurių tarifas didesnis, nei delspinigių tarifas, kurį valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams (be kita ko, dėl palūkanų pajamų), pateiktiems bendrovei, rezidentei toje pačioje valstybėje narėje?
7. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma ribotą mokestinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje turinčiu apmokestinamuoju asmeniu, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su 48 straipsniu (arba EB 56 straipsniu), vertinant kartu ar atskirai, draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos:
 - 7.1. pastaroji valstybė narė reikalauja, kad palūkanas mokantis asmuo išskaitytų mokestį prie šaltinio nuo palūkanų, ir laiko tą asmenį atsakingu valdžios institucijoms dėl neišskaityto mokesčio prie šaltinio, kai tokios prievolės išskaityti mokestį prie šaltinio nėra, jei palūkanų gavėjas yra pastarosios valstybės narės rezidentas?
 - 7.2. pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė neturėtų sumokėti pelno mokesčio avansu per pirmuosius dvejus mokestinius metus ir turėtų pradėti mokėti pelno mokestį tik daug vėliau, nei sueina mokesčio prie šaltinio mokėjimo terminas?

ES Teisingumo Teismo prašoma, kad atsakymas į šį klausimą apimtų atsakymą į 6 klausimą.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 380).

2016 m. birželio 6 d. Dublin Circuit & District Civil Courts Office (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maria Isabel Harmon/Owen Pardue

(Byla C-321/16)

(2016/C 279/29)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Dublin Circuit & District Civil Courts Office